

Een open deur

Demi deed de deur open. Een klein dik kereltje met veel te veel haar in zijn gezicht stond voor de deur.

“Mamma, er staat iemand voor de deur!” riep Demi, “een lelijke!”

“Niet binnenlaten,” riep Mamma, “ik sta in mijn blootje!”

“En pappa ook,” zei Demi tegen het kleine dikke, lelijke kereltje.

“Ik hoef ook niet binnen,” sprak dat kereltje, “ik kom u alleen even attent maken dat over dik drie kwartier de aarde zal vergaan. Gaat u naar binnen, sluit deuren en ramen, en zet de teevee of radio aan.”

“En u dan?” vroeg een voor zijn leeftijd onverwacht bezorgde Demi.

“Maakt u zich om mij geen zorgen,” zei dat kereltje en hij verdween in galop.

“Wie was dat?” riep Mamma.

“O, iemand die zei dat onze voordeur openstond,” beantwoordde Demi de vraag.

“Wees dan braaf,” riep Mamma, “en sluit die deur.”

“Jawel, mamma,” zei Demi en hield de deur open voor een klein dik vrouwtje met veel te veel haar in haar gezicht.

“Menier,” sprak ze bepaald niet accentloos, “er waart hier iemand rond die mijn broer zou kunnen zijn. Hij zegt de meest verschrikkelijke dingen. Gaat u naar binnen, sluit deuren en ramen, en zet de teevee of radio aan.”

“Ja, mevrouw,” imiteerde Demi en ging de deur sluiten.

“Met wie praat je nu weer?” riep Mamma.

“O, met iemand die zei dat onze voordeur openstond,” zei Demi gauw.

“Had ik je niet iets gevraagd?” riep Mamma streng.

“Jawel, mamma,” zei Demi en kreeg de deur niet gesloten omdat een klein dik kereltje zijn veel te grote voet er tussen had geplaatst. “Mamma!” riep Demi, “ik krijg de deur niet dicht!”

“Altijd hetzelfde met jou,” mopperde Mamma. Zij kwam de trap afgesneld, waarna ze zicht met haar volle naakte gewicht tegen de deur aan smeed. De deur sloot en van de voet is nooit meer wat vernomen.

“Mamma?” vroeg Demi.

“Ja jongen,” antwoordde Mamma teder.

“Ik zal nooit meer de voordeur open laten staan.”